

Teatridirektor Aivar Mäe

KUULUTAJA

Kaval barett peas, sandaalid jalas, sõtkas Aivar jalgratast, mängis võrkpalli ning laulis nagu kõri võttis. Ja tema hõbekõri võttis üsna kõrgeid noote.

Marvi Taggo

Eesti Kontserdi endine asedirektor ja direktor Aivar Mäe on täna rahvusoper Estonia direktor - 100aastase Estonia maja pärisperemees.

Direktorid tulevad ja lähevad. Olete hingelt pärnakas, kelleks ilmselt ka jääte. Olete rahul ja õnnelik?

Kas ma olen rahul ja õnnelik? Mis see õnn on? Olen olnud rahul kõigega, mis mu elus on - abikaasa ja lapsed. Töö ei ole primaarne. Mul on hea meel, et huviala langeb kokku tööga. Olen õnnelik inimene, et mul on selline võimalus.

Teie pere on Pärnust pärit, abikaasa on koolipõlvearmastus, kellega teatavasti õppisite koos Pärnu Koidula-koolis.

Eks kõik mehed ole, mõne väikese erandiga, naiste poolt meelitatavad. Nii olen minagi siia-sinna oma sarvi vastu seinaga jooksnud ja lõpuks koduukse üles leidnud. Aga kui mulle pakutakse võimalust elu uuesti alustada, elaksin täpselt samamoodi. Aeg on huvitav olnud. Nii rubla- kui ka krooniaeg, ise-

Foto: Mati Hiis/Õhtuleht

seisvus- või mitteiseisvus-aeg on muusikutele üks ja sama aeg, olenemata riigikor-rast. Muide, pärnakas on alati lihtne olla ka Tallinnas. Sest ta on avalik ja armastab vaime. Naer ja huumorimeel tulenevad merest, kuigi ma ise pole suur supleja. Pärnakal on küljes üks viga: pärnakas ei oska ennast kaitsta. Saab nii kaua peksa, kuni end kaitsma õpib. Aga siis pole ta enam ka pärnakas, vaid juba tallinlane.

Kas Pärnu on muusikalinn? Pärnus räägiti: lähme muusikale - silmas peeti suvemuusikakontserte kõlakojas. Seal käisin palju. Mängisin suvekuudel Pärnu orkestris, isegi

siis, kui elasin juba Tallinnas. Ja mine tea, saan vanemaks, ehk lähen pensionipõlve pidama just sinna, Pärnusse.

Mida oma lauljakarjääri kohta räägite, koolipoisina oli teil tore hääl nagu pasun? Tulin 1976. aastal Tallinna muusikakeskkooli. See oli tulemiseks väga hea aeg. Koolis oli tore elu. Maksti 18 rubla stipendiumi, mis oli piisav, et omadega välja tulla. Ma ei taha rääkida eesti üldisest häälekoolist. Pole minu ampluaa. Pealegi ei ole ma kunagi mõelnud sellele, et peaksin laulmist õppima. Olen laulnud Kaljuste kammerkooris, seal sündis mõte, et hakkan ise koore juhtima.

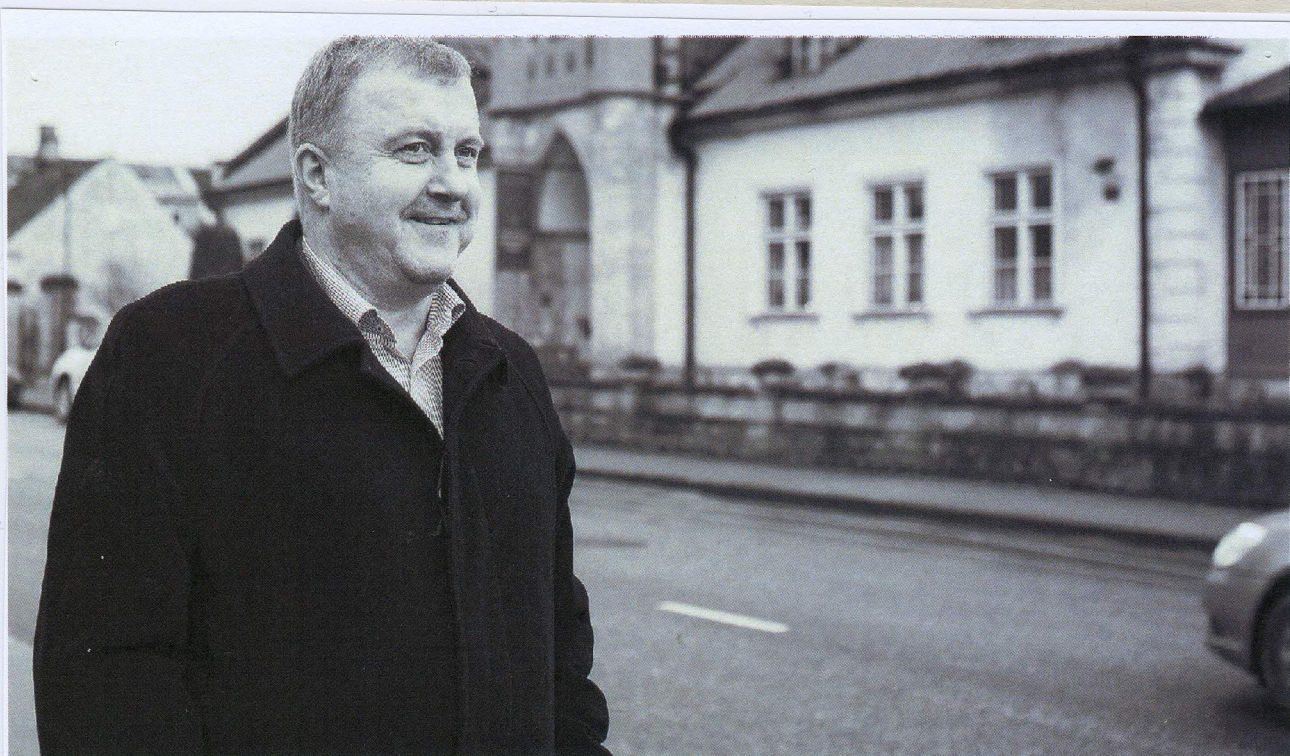
Nüüd on mul koor Arsis. Ja kellade ansambel.

Kellade ansambel sai kahekümneks. Rääkige algusest.

Kellad tulid mu ellu seoses magistrandiõpingutega Ameerika Ühendriikides. Mind hämmastas, et midagi niisugust eksisteerib. Minu arust oli kõik juba avastatud, leiutatud, muusika "ära kirjutatud", meloodiad loodud. Kas see on taidlus, äritegevus või midagi enam, jäägu inimese enda otsustada. Kellade ansambli puhul on tegemist eriti aristokraatse kunstiga, mis arenes välja vanas inglise õukonnas.

Kuidas läheb professionaalsel Estonia ooperikooriga?

Meeslauljate puudus on kõigjal. Teades seda tööpetsiifikat, on siin tegu palga ja väljakutse suhtega. Hommikul proov, õhtul kontsert või etendus, kumbki kolm-neli tundi. Õhtul pead veel grimmi tegema, kostüümi riietuma jne. See on vaevarikas. Kui võrrelda neid teiste kutseliste kooridega, kes tulevad lavale smokingis ja grimeerimata, siis muidugi küsid, miks saame täpselt sama raha. Inimesed mõtlevad eelkõige sellele, kuidas pere ära toita. Töökoht tähendab ikkagi sissetulekut. Aga kui ma olen Estonia ooperikooriga laulja, kes on kuus päeva nädalas tööl, kaks väljakutset päevas, siis pole ma võimeline enam kusagil mujal töötama.

FESTIVAL TULEB! Estonia peadirektori Aivar Mäe sõnutsi on etendustega ringirandamine keeruline ja kallis, kuid festival tuuakse sügisel üle mere igatahes.